

amb un dels grans organismes previsors de Catalunya per a defensar els drets i prerrogatives dels companys que hi treballaven, un d'entre els esmentats companys encoratjava els elements directores d'aquell organisme, aconsellant-los la resistència, i prometent-los, per qualsevol moment crític, la col·laboració d'un cos de metges esquirols que asseguraria la marxa de tots els serveis.

Aquest fet isolat retrata la nostra situació real.

Malgrat el nostre aparent conservadurisme som anarquitzats fins al moll dels ossos i ens rebellem contra tot allò que tingui aparences de submissió a una col·lectivitat, contra tot allò que empeteixi la nostra idolatrada individualitat en profit de la massa, enregimentada contra tot allò que pugui fer de nosaltres parts d'un tot, cèl·lules invisibles d'un teixit, per noble i fort que aquest sigui, soldats d'un exèrcit, per sagrada que sigui la seva causa, en detriment del nostre jo.

El Col·legi hauria de posseir un altre esperit, però nosaltres també. El Col·legi hauria de fer campanyes violentes per tal de millorar la nostra situació actual i prevenir els mals futurs, però no ha de fer-ho ni pot fer-ho mentre darrera d'ell no hi vegi un veritable estament mèdic, amb ànima col·lectiva, amb entusiasme, amb esperit de lluita i amb disposicions pel sacrifici.

